

Posudek k bakalářské práci Dany Kroupové

Název práce: Logoterapie a existenciální analýza v krizi smyslu člověka (post)moderní doby z křesťanského pohledu

Studentka pro svou práci zvolila bezesporu aktuální téma. S tématem krize smyslu se potýká v určité životní fázi a někdy i celoživotně řada lidí, řada klientů sociální i pastorační práce, a je na místě zabývat se možnostmi podpory v procesu hledání smyslu a tím i přitakání životu.

Studentka si klade za cíl poukázat ve své práci na širší souvislosti fenoménu krize smyslu v současnosti, chce přinést zamyšlení nad souvislostmi života v dnešní době se změnami, které oproti minulosti tato doba přináší, a výskytem krize smyslu v jejích podobách i četnosti. Speciálně se chce studentka zamyslet nad možnostmi logoterapie a existenciální analýzy, které vychází z uchopení člověka jako bytosti s potřebou smyslu. To vše studentka posuzuje z perspektivy křesťana.

Zpočátku své práce (2. kapitola) studentka představuje základní východiska moderny a postmoderny tak, jak bude tato období v rámci své práce chápat. Zmiňuje důležité myslitele, celospolečenský kontext a vlivy ve vývoji, které vedly ke změnám ústícím v postmodernu. Pro popis života v dnešní době si studentka půjčuje pohled Zygmunta Baumana a jeho osobnostní vzorce, které jsou jí blízké a dobře popisují pohyb člověka v dnešním světě. Poté studentka definuje krizi smyslu a to nejprve laicky, poté pohledem řady myslitelů. Oceňuji, že zde i u dalších pojmů nezůstává studentka u jednoho pohledu, ale uchopuje dané jevy z větší šířky, skrze pohledy více směrů či myslitelů, a tím i lépe v jejich celistvosti. Vhodným zakončením kapitoly je její shrnutí, které popisuje situaci postmoderního člověka.

Ve 3. kapitole studentka shrnuje filozofická východiska logoterapie a existenciální analýzy, tyto směry pak podrobně představuje v další kapitole včetně pojetí noogenních neuróz v logoterapii, možností jejich terapie a také metodologických postupů existenciální analýzy. Vzhledem k rozsáhlosti 4. kapitoly bych na jejím konci uvítala shrnutí, které by čtenáře více vrátilo k hlavnímu tématu práce a kapitolu sjednotilo ve shrnujícím výstupu.

Jako nosnou vnímám 5. kapitolu, v níž studentka přináší křesťanský pohled na logoterapii a existenciální analýzu. V rámci celé práce jde o kapitolu inovativní a mohlo by jí být věnováno ještě více prostoru. Studentka srovnává východiska křesťanství s oběma směry, pojmenovává oblasti, v nichž jsou si dané směry s křesťanským pohledem blízké, i ty, kde se rozcházejí. Jako rušivý vnímám v rámci této kapitoly přechod od smyslu utrpení k tématu sebepoznání (str. 49), kde se navíc studentka odklání od křesťanského pohledu na logoterapii a existenciální analýzy a z mého pohledu ne příliš logicky zmiňuje pohledy východního náboženství či židovské moudrosti na

sebepoznání člověka. V závěru práce se studentka několikrát zastavuje u hodnocení existencialismu jako takového a nezůstává u logoterapie a existenciální analýzy, kterých se práce týká, tím se pohled na dané směry místy trochu ztrácí.

Z celé práce je vidět, že se studentka náležitě věnovala studiu literatury týkající se nejen samotných terapeutických směrů logoterapie a existenciální analýzy, ale i děl řady myslitelů ať již sekulárních či pocházejících z křesťanského prostředí. Dobrý teoretický základ práce hodnotím velmi pozitivně. Z práce je také vidět zájem studentky o dané téma. Obsahové nedostatky, které jsem zmínila, nevnímám jako zásadní.

Grafická úprava textu je přehledná a srozumitelná, práce má logickou strukturu, drží se v úvodu popsaných cílů. Co však působí minimálně velmi rušivě, jsou citace v angličtině bez jakéhokoliv překladu vložené do českého textu bakalářské práce.

Jednu z možných oblastí dalšího vývoje této práce vidím v možnosti zkoumání praktického užití konceptů logoterapie a existenciální analýzy v práci s klienty procházejícími krizí smyslu.

Celkově doporučuji bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji klasifikaci mezi A (výtečně) a B (velmi dobře) a to dle způsobu obhajoby.

Navrhuji následující otázky:

- Jaké mohou být signály toho, že by pro jedince bylo vhodnou pomocí vyhledat pomoc terapeuta zmiňovaných směrů? Je tím signálem upadání do deprese a odcizení sobě samému, jak je v závěru práce (kap. 5.2) zmíněno?
- Jakým směrem by mohly být závěry práce (práce celá) dále rozvinuty, využity?

V Praze dne 11. 8. 2009

Mgr. Veronika Džiamová
vedoucí bakalářské práce